

Ajustările voluntare de prețuri de transfer în contextul amnistiei fiscale – oportunități și conformitate

Creșterea gradului de colectare a impozitelor și, implicit, a veniturilor la bugetul de stat, este unul dintre obiectivele principale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), pe care instituția îl are în vedere, constant și prioritar. În plus, numărul de inspecții fiscale în România a crescut semnificativ în ultimii ani, ceea ce subliniază importanța conformării fiscale proactive.

În acest context, companiile din România, parte a grupurilor multinaționale, au posibilitatea de a efectua ajustări voluntare de prețuri de transfer, pentru a alinia prețurile practice la principiul valorii de piață, în situațiile în care nu sunt stabilite potrivit acestuia. Ajustările voluntare de prețuri de transfer nu doar că ajută companiile să se alinieze la cerințele fiscale, dar reprezintă și un instrument esențial pentru gestionarea riscurilor fiscale.

Aceste ajustări voluntare sunt, în general, acceptate de autoritățile fiscale române și pot fi efectuate la orice punct din intervalul de piață, spre deosebire de ajustările efectuate de către autoritățile fiscale, care se efectuează la nivelul mediane intervalului de piață determinat. Astfel ca, se poate aprecia că ajustările voluntare ale prețurilor de transfer constituie un instrument foarte bun de conformare fiscală.

Pentru a reflecta ajustările în mod corespunzător, companiile ar trebui să efectueze ajustările atât din perspectiva contabilă, cât și din cea fiscală. Emiterea de facturi către partea afiliată și efectuarea plăților corespunzătoare sunt pași recomandați, având în vedere că legislația românească nu prevede pentru contribuabili efectuarea de ajustări exclusiv din perspectiva fiscală.

Impactul pozitiv al amnistiei fiscale pentru mediul de afaceri

În contextul în care politica fiscală a României a fost completată prin emiterea Ordonanței nr. 107 pe data de 4 septembrie 2024, care aduce în prim-plan măsuri de gestionare a creanțelor bugetare și de echilibrare a deficitului bugetar pentru anul 2024, s-a creat un nou cadru de facilitare a conformării fiscale în cazul companiilor aparținând grupurilor multinaționale. Vorbim aici exact despre ajustările voluntare de prețuri de transfer efectuate proactiv pentru a beneficia de amnistia fiscală.

Aceasta ordonanța instituie o amnistie fiscală, care prevede, printre altele, anularea dobânzilor, penalităților și altor accesorii datorate pentru obligațiile bugetare principale restante, înregistrate până la data de 31 august 2024. Măsura vine în sprijinul contribuabililor, oferindu-le posibilitatea, printre altele, de a-și îmbunătăți situația fiscală prin scutirea de plată a accesoriilor.

Din perspectiva procedurală, companiile pot beneficia de anularea obligațiilor fiscale accesorii aferente diferențelor de obligații principale declarate suplimentar prin depunerea declarațiilor rectificative pentru perioada anterioară datei de 31 august 2024. Această procedură presupune corectarea obligațiilor fiscale principale și, implicit, anularea accesoriilor aferente, condiția fiind aceea a finalizării demersurilor până la data de 25 noiembrie 2024.

Cazul particular al contribuabililor care au primit Notificari de conformare

În cursul anului anterior, a fost publicat Ordinul nr. 420/2023 care introducea un nou instrument fiscal denumit „notificare de conformare”. Aceasta avea să fie transmisă acelor contribuabili care, în baza unei analize de risc efectuate de ANAF, erau încadrați ca având risc fiscal mare de neconformare, motiv pentru care puteau face, ulterior, obiectul unei inspecții fiscale.

Notificarea de conformare conferea contribuabililor oportunitatea de a revizui și a corecta la nivel declarativ posibile nereguli comunicate de către organele fiscale (i.e., atunci când aceștia apreciază că neregulile semnalate sunt întemeiate), inclusiv verificarea și alinierea prețurilor de transfer la principiul valorii de piață.

În aceste condiții, pentru contribuabilii care în prezent au recepționat notificari de conformare prin care sunt semnalate, printre altele, nereguli în materie de prețuri de transfer, iar măsurile din cuprinsul acestora apar ca fiind justificate, este foarte oportună acțiunea prin care pot efectua corecțiile necesare, prin depunerea declarațiilor rectificative, tocmai pentru a beneficia de anularea obligațiilor fiscale accesorii aferente debitelor principale care sunt datorate.

Nu în ultimul rând, efectuarea corecțiilor necesare și, implicit, anularea obligațiilor fiscale accesorii, pot contribui la diminuarea riscului de controale fiscale în viitor, consolidând totodată relația dintre companii și autoritățile fiscale, precum și imaginea acestora în fața partenerilor de afaceri.

Procedura de anulare a obligațiilor bugetare

Pentru a beneficia de noua amnistie, în cazul efectuării unor ajustări voluntare de prețuri de transfer, contribuabilii trebuie să urmeze Procedura de anulare a unor obligații bugetare introdusă prin Ordinul 5521/2024, și-anume:

1. Să determine cuantumul impozitului pe profit suplimentar datorat în urma ajustărilor voluntare de prețuri de transfer și să îl plătească către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare. Plata impozitului suplimentar se poate face și după depunerea notificării de la pasul următor.

2. Sa depuna prin SPV formularul D11 Notificare privind intenția de a beneficia de anulare a unor obligații bugetare disponibil pe site-ul ANAF până cel mai târziu la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor, dar nu mai târziu de data de 25 noiembrie 2024. După depunerea notificării, în termen de 5 zile lucratoare de la data înregistrării acesteia, organul fiscal trebuie să emită și să comunice debitorului decizia referitoare la obligațiile de plată a accesoriei, decizia de amânare la plată și certificatul de atestare fiscală.

3. Sa verifice dacă există eventuale neconcordanțe între sumele înscrise în certificatul de atestare fiscală și propria evidență contabilă și să comunice acest fapt organului fiscal pentru ca cele două părți să se pună de comun acord.

4. În ipoteza în care i) nu există neconcordanțe sau neconcordanțele sunt înlăturate, ii) nu există obligații fiscale principale scadente și datorate Bugetului de Stat, inclusiv pentru perioada ulterioară datei de 31 august 2024¹ și iii) sunt depuse toate declarațiile potrivit vectorului fiscal, să depună prin SPV formularul D11 Cerere de anulare a unor obligații bugetare disponibil pe site-ul ANAF până cel mai târziu la data de 25 noiembrie 2024. Cererea se soluționează de către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare.

Ajustările voluntare de prețuri de transfer constituie un aspect esențial al conformității fiscale pentru companiile multinaționale. În contextul amnistiei fiscale, companiile au o bună oportunitate de a-și revizui și corecta prețurile pentru tranzacțiile intragrup, ceea ce contribuie, în primul rând, la optimizarea poziției fiscale. În al doilea rând, vor fi semnificativ reduse riscurile în zona prețurilor de transfer care pot apărea în cadrul unei inspecții fiscale ce vizează și verificarea conformității tranzacțiilor intragrup cu principiul prețului de piață. Este crucial ca demersurile să fie inițiate fără întârziere, dat fiind termenul limită de 25 noiembrie 2024 pentru depunerea cererii de anulare a obligațiilor fiscale accesorie.

Nu în ultimul rând, pentru contribuabilii care faceau obiectul unei inspecții fiscale la data intrării în vigoare a amnistiei fiscale, dacă, urmare a finalizării acesteia, sunt efectuate ajustări de prețuri de transfer care au generat obligații fiscale accesorie, beneficierea de amnistia fiscală cu privire la acestea din urmă nu înlătură dreptul contribuabililor de a contesta ajustările efectuate de organele fiscale (i.e., pentru obligațiile fiscale principale), în măsura în care se apreciază ca acestea sunt nejustificate.

1. Pentru obligațiile fiscale cu termenele de plată cuprinse între 1 septembrie 2024 și data depunerii cererii de anulare, se impun a fi achitate atât obligațiile fiscale principale cât și cele accesorie, dacă acestea din urmă apar ca fiind datorate.